

naa dette Maal. Naar Udviklingen har gjort den sædvanlige Fremgangsmaade utilstrækkelig, maa de Midler, man griber til, være ganske anderledes kraftige.

Jeg vil gerne til alle dem, der nærer Betænkelse for, at disse Forslag er for vidtgaende overfor bestaaende Forhold og enkeltes Interesser, stille det Spørgsmaal: Har I andre Midler at anvise, der kan bruges til at naa dette Maal? Jeg tror det ikke. Jeg tror, at de Midler, man kan bruge i denne Sags Tjeneste, i det mindste maa være af den Styrke og den Rækkevidde, som disse Forslag hjemler.

Inden jeg gaar over til Enkelthederne ved de forelagte Lovforslag, vil jeg fremsætte nogle Bemærkninger om det Forslag, der paa det nøjeste er knyttet til disse, nemlig Forslag om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje. Der er to Ting, jeg i denne Forbindelse vil omtale. For det første er det Brugsformen, som er udtrykt i det Forslag, der er vedtaget her i Folketinget og nu ligger i Landstinget, denne Brugsform, som støtter sig til, at den Jordbruger, der faar Statens Jord til Brug, skal underkaste sig de periodiske Vurderingers Afgørelse af, hvor stor en Afgift han skal svare til Samfundets Fælleskasse af det Jordstykke, han bruger. Dette Princip har stor Betydning i Forbindelse med denne Forslagsrække, vi her behandler. Jeg har den Anskuelse, at hvis man ikke vil anerkende de periodiske Vurderinger som Basis for Afgiften, der skal svares, vil det være meget vanskeligt at gennemføre disse Forslag, ikke mindst Ekspropriationsforslaget, for kort at udtrykke dette Forslags Titel. Jeg tror, at hvis man vil staa paa et Retsgrundlag, der er forsvarligt, maa man hævde, at man kan ikke gennemføre en Ekspropriation af Jord fra een Borger i Landet, fordi Almenvellet kræver det, og give denne Jord til Brug for en anden Borger, naar man ikke sikrer en Brugsform, der umuliggør denne sidste at spekulere med dette Aktivs stigende eller synkende Værdi: Det vilde ogsaa være meget svært at gennemføre de andre Love, hvis ikke dette Princip fastholdes. Man staar nemlig da overfor den Vanskelighed, at man maa søge at anbringe den af Staten paa den i Lovforslagene angivne Maade erhvervede Jord til enkelte Borgere til en Pris, der ligger under den gangse Pris for Jord i Øjeblikket, med andre Ord give enkelte Borgere en begunstiget Stilling i Retning af at faa Samfundets Værdier til Brug under den Pris, der i Øjeblikket er rimelig og ret for disse Værdier. Givet er det, at unge, der ønsker at blive Jord-

brugere paa Statens Jordarealer, ikke kan være tjente med at indlade sig derpaa under saadanne Højkonjunkturer som de nuværende. For at vi ældre kan tilraade dem at gaa i Gang, maa der skaffes dem Betydning for, at den Højkonjunktur, der i Øjeblikket hersker, ingen Betydning faar paa dette Omraade for vedkommende i Fremtiden. Og vil man overgive Statens Jord, erhvervet paa de Maader, som er udtrykte i Lovforslaget, til Brug for den enkelte til en Pris, der ligger under den Pris, Jorden er værd i Øjeblikket, for saaledes at skaffe taalelige Vilkaar for de unge, vordende Hjem, bliver Foranstaltningen desuden finansielt set meget dyrere for Staten, ligesom der derved begaas en Uretfærdighed overfor andre, der paa Grund af mange Forhold ikke er i Stand til at komme ind under disse Loves Virkninger. Jeg tror derimod, at hvis man fastholder den Anskuelse, der er udtrykt i den Brugsform, som een Gang er vedtaget for den offentlige Jord her i Folketinget, at Staten til enhver Tid har Krav paa fuldt Vederlag, fuld Forrentning for de Værdier, den giver de enkelte Brugere at raade over, saa er man paa den rigtige Side. Derfor glæder det mig, at det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), der har været en afgjort Modstander af dette Princip, dog i sin første Tale gav Haab om, at man fra hans Partis Side var gaaet langt i Retning af at indrømme det rigtige i den Anskuelse, der fra Flertallets Side blev gennemført i den Lov. Jeg maa tilstaa, at mit Haab svækkedes noget ved de sidste Bemærkninger af det ærede Medlem, da han sagde, at han alligevel ikke kunde anerkende de periodiske Vurderingers Princip, men kun vilde gaa med til et Forsøg. Jeg vil udtale Haabet om, at Venstre, inden alle disse Spørgsmaal bliver færdigbehandlet, vil erkende, at det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) er mellem dem indenfor Partiet, der i dette Spørgsmaal har set rigtigt, og at han ved sit Indlæg i Landbokommissionens Betænkninger har udtrykt Fremtidens Principper for Brugsformen af Jord i offentligt Eje.

Der er i Pressen gentagne Gange udtalt, at man ved denne Lovgivning vilde prøve paa at starte en særlig Klasse Jordbrugere, og man er endogsaa gaaet saa vidt, at man har betegnet disse som andenklassens Jordbrugere. Enkelte har udtrykt det ved, at man mente, at der manglede noget, som kunde fremme Energiudfoldelsen, som findes under de almindelige Ejendomsforhold i Landbruget. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg tror, at hvis Princippet gennemføres paa